

подаватъ мнѣніе за да са земе нѣкоя мѣрка та не са съгласуватъ, тогазъ надвива мнѣніето на вышегласіето; а туй вышегласіе съставя не числото на гласоподавателитѣ, но участіето, което надминува половината цѣна на кораба. Когато корабътъ изъ общо принадлежи на много лица, неговото продаване чрѣзъ публично наддаване помежду имъ, не са допрошава, освѣнъ по исканъето на ступанитѣ, които участвуватъ до половината на кораба, освѣнъ ако съществува противно писмено съгласіе.

ОТДѢЛЕНИЕ ЧЕТВЪРТО.

ЗА КОРАБЛЕНАЧАЛНИКА.

Чл. 35.) Сѣкій корабленачалникъ или управитель на корыто, който е натоваренъ съ управленіето на корабъ отъ какъвто и да е класъ, е отговоренъ и за най-малкитѣ погрѣшки, които е направилъ, и е длъженъ да плаща тѣтитѣ, които е причинилъ въ времето на службата си.

Чл. 36.) Корабленачалникътъ е отговоренъ за сѣко изгубване или повреждане на вещитѣ и стокитѣ, на които превозанъето приема отгорѣси. Длъженъ е да дава за приеманъето имъ записка. Тѣзи записка са именува товарителница (politza di carico=connaissance).

Чл. 37.) На корабленачалника принадлежи да състави дружината (*тайфата*) на кораба, и да избере и главѣ матрозытѣ и прочіитѣ хора на кораба, но туй ще го прави съгласно съ ступанитѣ, когато са намѣрва въ мѣстопребываніето имъ.

Чл. 38.) Корабленачалникътъ е длъженъ да държи книга, називаема *Морскій дневникъ*, нумерувана и забѣлѣжена отъ единъ чиновникъ отъ търговското сѣдилище или отъ търговското писалище, а когато нѣма таквызи, отъ единъ чиновникъ отъ Градскыя свѣтъ, и въ края потвърдена чрѣзъ преглежданъето на предсѣдателя или на главатаря на реченото